

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

La adresa sinoadelor eparchiale.

Vieața constituțională a bisericii noastre pretinde mari sacrificii dela poporul credincios. Praca de 14 ani pe terenul constituțional bisericesc ni dă dovada că sinoadele eparchiale și congresul național bisericesc constau sume enorme, căci ele nu sînt în proporțiune nici cu starea materială a poporului român gr. or. nici cu venitele bisericii noastre. Este deci o lipsă neîncungiurabilă ca cei chemați adevărați deputații sinoadelor eparchiale și deputații congresuali se caute și se afle mijloacele cele mai apte spre încungiurarea, sau cel puțin spre micșorarea multelor spese împreunate cu funcționarea acestor înalte organe bisericesci, căci la din contră dacă nu se va ține cont de starea materială a poporului credincios și nu se vor împuțina spesele numitelor corporațiuni constituționale este temere că spesele sinodale și congresuale cari și până astăzi ni arată o povară impunătoare vor trebui să se încasseze cu forța pe cale execuțională, ori că vor trebui să se atace capitalele peste tot neînsemnate — ale bisericilor noastre.

Nu putem presupune că s'ar afla cineva dintre iubitorii vieții noastre constituționale care cu inimă bună și cu conștiință liniscită ar recomanda încasarea speselor pe cale execuțiunii, căci urmările procedurii execuționale ar fi numai spre dauna cea mai mare a bisericii noastre, aceasta ar fi „medicina peior morbo,” căci prin ea ușor s'ar pune la întrebare chiar și constituțiunea noastră bisericească.

Nu încapă îndoială că cel mai simplu mod pentru de a scăpa de spesele cele multe ale sinodalității noastre ar fi stergerea diurnelor și a speselor de călătorie întocmai ca în sinoadele bisericilor reformate, unde toți deputații conventelor servesc gratuit bisericii. Dar acest sistem nu se poate aplica de ocamdată la noi din

singurul motiv căci partea cea mai mare a inteligenței noastre din carea se recrutează deputații, în genere este seracă și nu poate aduce sacrificiu material cu scăderea și atacarea propriilor interese, deci este de lipsă a se căuta alte mijloace spre ușurarea sarcinilor poporului credincios.

Spre ajungerea acestui scop, prin care ușor s'ar pute satisface dorințelor opiniei publice ni luăm voie a recomanda un mod practic și acceptabil și adevărat strămătarea regulamentului privitoriu la procedura de verificare a membrilor dificultați.

Praxa de 14 ani ni-a dat dovezi îndestulitoare, că verificarea deputaților dificultați absoarbe tot-deauna mult timp în ședințele sinodale, ceea ce constă o sumă considerabilă. Verificările durează adeseori o săptămână întreagă, și dacă luăm de basa socotelei noastre numai 5 zile de desbatere publică și presupunem, că la ședințele sinodale iau parte numai 50 deputați: verificarea constă poporului pe fiecare zi 200 fl. pe 5 zile 1000 fl., prin urmare în trei diecese constă 3000 fl. Dacă mai adăugăm acum și verificarea în ședințele congresului, la care iau parte cel puțin 75 deputați la 4 fl. se spesează: 1500 fl. Va să dăcă; verificările alegerilor dificultate constau poporului nostru în fiecare ciclu de trei ani cel puțin 4500 fl., prin urmare: în patru cicluri ale vieții noastre constituționale bisericesci am perdat cu verificările circa 18,000 fl. adevărat optprădece mii de florini numai în capital, dar apoi interesele?

Toate aceste spese ușor se pot cruța îndată ce se va accepta ideea noastră, ca adevărat: deputații dificultați să nu se mai verifice prin întregul sinod (congres) în ședința plenară ci verificarea definitivă să se concreeadă comisiei verificatoare, fără ca cesiunea verificării se mai vină la desbatere în sinod (congres), — avînd această comisiune numai a relaționa simplu sinodului că

pre respectivul deputat dificultat l'a verificat, ori nu l'a verificat.

Prin o astfel de simplificare a procedurii de verificare negreșit s'ar cruța mult timp, s'ar micșora spesele, sinoadele ar fi cruțate de desbaterile iritate personale, și nici pe un moment n'ar fi împedecate în pertractarea cauzelor meritoare.

Temerile, că aceasta comisiune înzestrată cu potestatea sinodului (congres) va abusa cu încrederea și cu potestatea primită, că va servi intereselor de partide, ori că va fi condusă de respecte personale, — prea ușor se pot delătura, și spre acest scop ni se îmbie o garanță atât de puternică, carea de multeori nu ni-o poate da nici chiar întreaga corporațiune sinodală. Și adevărat:

a) să se facă dispoziția în regulament ca membrii comisiei verificatoare să se aleagă prin tragerea sorților dintre deputații legitimați susținîndu-se în cas de lipsă proporțiunea fundamentală de una și două terțialități între preoți și mireni. Membrii comisiei verificatoare deci n'ar fi efluentea unei sau altei partide, precum aceasta d. e. se întîmplă astăzi, unde majoritatea ca partidă își asigură majoritatea sa și în această comisiune.

b) membrii comisiei se jure pe conștiința și onorabilitatea lor în ședința plenară, publică, că în toate cauzele concrete de verificare vor judeca drept conform prescrișilor statutului organic, și instrucțiunilor emise pentru alegere, — că în judecarea cauzelor de verificare nu vor fi conduși nici de ură nici de favorisare, nici de respecte personale ori interese de partidă.

c) deputații dificultați, precum și alegătorii reclamanți să aibă drept a-și apăra punctul de mîncare ori în persoană ori prin un deputat sinodal deja verificat și provădit cu plenipotență formală.

Această procedură se observă și în parlamentul Ungariei, și praca a

dovedit, că aceasta procedură este cu mult mai bună decît cea de mai înainte, când despre deputații dificultați decidea întregul parlament.

Dar afară de aceasta ni se îmbie o altă și negreșit mai bună procedură carea, se bazează pe instituțiunea juriului.

Și după acest sistem membrii comisiei verificatoare ar fi a se alege prin tragerea sorților dintre deputații deja legitimați, dîșii asemenea ar jura înaintea întregului sinod și în urmă aperiării reciproce încă ar fi admisibile, dar compunerea comisiei carea este chemată a judeca definitiv cazul concret ar diferi de procedura parlamentului Ungariei și adevărat:

1. Comisiunea verificatoare ar fi să se aleaga prin soarte în număr mai mare d. e. de 18 dintre cari 6 ar fi preoți și 12 mireni.

2. deputatul dificultat, precum și cercul respectiv electoral are drept de a reiepta din cei 18 membri câte 2 preoți și câte 4 mireni prin urmare s'ar scoate din comisiunea de 18 membri 4 preoți și opt mireni cu totul deci 12 și așa ar rămîne ca judecători în comisiunea verificatoare 6 membri (2 preoți și 4 mireni.)

3. ca însă numărul judecătorilor să nu fie cu păreche și să se poată aduce judecata prin vot de majoritate: este de lipsă să se aleagă un președinte definitiv prin întregul sinod, care se conducă pertractarea comisiei verificatoare. Președinte poate fi altcui și președintele natural al sinodului, ori se poate alege chiar de cei 6 membri ai comisiei dintre membrii reieptați, ori din sinul lor propriu, dar în cazul din urmă președintele n'ar ave drept de votare fiindcă fără dîșul mai sînt 5 membri cari pot aduce sentința cu vot de majoritate.

4. în cas, dacă deputatul dificultat ori alegătorii reclamanți, ori ambele părți n'ar face întrebuițare de dreptul lor de reieptare: atunci ex officio ar fi de a se scoate prin soarte

FOIȚA.

Înmormîntarea

Baronului Georghiu Hurmuzachi

Fundator și President al „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina”, ablegat la senatul imperial vîenez, proprietar mare etc. etc. *)

(Înceiere)

După aceste roști Secretariul „Societății literare”, profesorul Ioan I. Bumbac următoarea cuvîntare:

„Fraților, surorilor, amicilor și voi toți ceialalți prea onorați stimatori prezenți ai repausatului!

Chiar în acest moment ați audiat laudele și meritele cele mari și multe ale prea nobilului repausat, — le ați audiat rostindu-le înșirându-le, și ilustrându-le din partea mamei biserici prin rostul viu și eloquent al unui apostol și ministru al altariului, —

*) „Aurora română”.

ați audiat binecuvîntarea dată activității reprusatului nostru frate, — ați vădut cununa de laude cu care s'a încoronat ea!

Acum Fraților, vine se vorbească prin mine „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina”, carea a perlat în repausatului nobilul său fundatoriu și președinte!

Dar după cele dîșe și recunoscute de cără maica biserică prin rostul viu și eloquent al unui apostol și ministru al altariului, — ce mi-a mai ramas de dîș? — Puțin! foarte puțin. Și apoi chiar dacă ar mai fi și ramas puterea-și eu oare să le descriu după adevărata lor valoare? O nu! Spre aceasta sînt prea mic și prea slab. Însă nici nu mai este de trebuință a mai descrie și înșira meritele cele multe și neprețuite ale nobilului repausat, căci ele-ș cunoscute și recunoscute de toți, până chiar și de însuși Maiestatea Sa, prea bunul nostru împărat. Martur este întreaga Bucovină, care plînge! Martur însă și prea înalta împărăție Habsburgică, care, rămînînd credincioasă datinei

Habsburgilor, — a știut prețui atât prea nobila descendență a Hurmuzachenilor consăngeni cu iluștri Movilescii cât și vîrțile și meritele lor cetățenesci-patriotice din trecut și present!

Ferice de acel, popor carele are astfel de fii ca frații Hurmuzachi, ce au fost o întreagă „pleiadă de luceferi” pentru țeara noastră, — și astfel de monarhi în fruntea sa, cum sînt glorioșii Habsburgi!

În acest moment dar de despărțire, în acest moment, când prea nobilul repausat se retrage din activitate la locul de repaus, nu mi mai rămîne mie alta de dîș, de cât se exprim cu ce ochi și cu ce simțeminte privesce această despărțire și nespusea pierdere adînc întristată „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina” — cea mai iubită și mai căntată fiică a prea nobilului repausat! Îmi mai rămîne numai se spun: de l' crede ea de acum înainte pre neuitatul său fundator și președinte „de mort s'au ba?”!

Și adresîndume direct la tine prea nobile repausate, la tine părinte Gheorghie Hormuzachi; — Îți declar: „Cumcă mult iubita ta fiică „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina” — nu crede, nu poate crede că ai murit! Tu te ai retras numai din activitate la locul de repaus, obosit fiind de atîta osteneală, — rezultat firesc al unei activități neadormite! Te-ai retras numai spre a te convinge, — de independenta activitate și procedură a mult iubitei tale fiice, — încât te-a înțeles, te-a priceput ea și până la ce maturitate a ajuns! Aceste sînt de ađi înainte privirile și simțemintele fiicei tale, — aceasta-i e de ađi înainte credința „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina.” Și acum fraților, dați-mi încă voiă să vă arăt, cumcă aceasta este în adevăr și credința poporului nostru român — să vă dovedesc, că părintele nostru Georghiu Hurmuzachi n'a murit și nici nu va muri vre-o dată!

Și aceasta, fraților, nu mi cade greu, pentru că poporul nostru român

din comisiune: 4. preoți și 8 mireni, încât ca judecători să rămână numai 2 preoți și 4 mireni, cărora li se dă un președinte de al șeptelea precum se dăse mai sus, „ori că președintele ales dintre cei 6 n'ar avea drept de votare.

5. reieptarea și constituirea ar trebui să se efectuească de nou în sinul comisiunii de 18 la fiecare cas de verificare.

Tot aceasta procedură s'ar putea observa și la congres, cu singura modificare, că având în această comisiune să fie reprezentate trei diecese: numărul comisiunii alese prin tragereasorților s'ar urca la 27. și adică: 9. preoți (câte 3 din toată diecesa) și 18 mireni. Din ambele părți s'ar reiepta câte 3 preoți (la olaltă 6) și câte 6 mireni (la olaltă 12.) și ar rămâne ca judecători în comisiune: 3 preoți și 6 mireni.

Dar în urmă noi credem, că precum în alte comisiuni, așa și în comisiunea verificatoare nu este chiar lipsă neîncungiurabilă de-a se observa cu toată scrupulositatea aceasta terțialitate între preoți și mireni.

Aceste idei, realizate și precizate în regulamentul credem că ar fi practice și salutare, prin ce negreșit mult s'ar micșora sarcinile poporului credincios și sinoadele noastre încă ar pute lucra cu mai mult succes ca până acuma. Ar fi însă de lipsă, ca îndată la început fie care sinod să esmită o comisiune spre elaborarea procedurii de verificare și acceptându-se propunerea: alegerea dificultății s'ar putea judeca după noul sistem, și dacă nu: atunci și va aduce în viitor fructele sale cele bune.*)

Mich Besanu.

Revista politică.

Sibiu, în 2 Aprilie

De done zile în diverse variațiuni diarele ne aduc sciri de conferențele ministeriale comune pentru scopul de a statorii definitiv proiectul creditului extraordinar. După scirile acelor diare negreșit se vor întruni mâne delegațiunile. Mărimea sumei care o va cere guvernul central încă nu se scie pozitiv. Împregiurarea inse că se

*) Aprefiăm intențiunea cea bună a dlui autor, însă experiența ne-a învățat, că unde lipsese bunavoința purcedătoare din principiile eterne ale moralității, cele mai bune regulamente se fac ilusorii. Părerea noastră ar fi, că preste tot lucrările sinodale s'ar pute scurta, dacă membri corporațiunilor bisericesci, fără a spori multă vorbă zadarnică, se vor fi de aședămintele bisericești noastre. Am dori însă ca aceea vin la sinoade și la congrese să se cunoască. Red.

crede în nemurirea fie-cărui român la loc, — fie-cărui om de omenie, — și pentru aceasta nici nu dăde despre un atare, c'a murit, ci numai că a repausat adică s'a retras din activitate la locul de repaus, iară secriul sau racla pentru repausat o numesce el sălaș, și groapa locaș! negândind nici măcar un singur moment, cumcă repausatul ar fi mort, ci considerându-l de viu și pregătindu-l sălaș și o locuință. — Adecă: în tocmă cum crede și marele popor german, însă numai despre „un singur“ bărbat al său — despre împăratul „Frideric Barbarossa“.

Și oare de unde se via această credință a poporului nostru?

Din închipuirea ce-o are el despre Dumneșeire, despre relațiunea sa cătră ea și despre sine însuși ca unul ce este zidit după chipul și asemănarea lui Dumneșeu.

Eată ce dăce el în una din rugăciunile sale: „Dătoriuile de viață, vină și te sălășluiașe întrun noi! . . . Va se dăce el se socoate de un ce, în carele poate să locuească chiar însași Dumneșeirea cea fără început

poartă grige de pe acum de spesele de pe anul întreg deschide calea la presupunerile cele mai potențate, cari probabil că de realitate nu vor fi tocmai departe.

„Budap. Corr.“ are deja sciri despre unele detaiuri, cari au premers conferențelor. Tot dintrînsa aflăm că conferențele se țin sub presidența împăratului și că se pune în perspectivă altă sesiune de delegațiuni în Noemvrie sau pe la mijlocul lui Octomvrie, care fiind ordinară se va întruni în Budapesta. Precum se vede ministrul de resboiu are încă în decursul anului se mai facă propuneri reprezentanților monarhiei, propuneri, în urma cărora să se voteze milioane după milioane. Dacă toate acestea vor fi numai pentru Crivocia și Erțegovina, apoi putem dăce, că scumpe țeri are monarhia la meadă și.

„Provinzial-Correspondenz“ diariu semioficial din Berlin face senzațiune cu un articol despre graba cancelariului cu punerea în lucrare a reformelor. Principele Bismarck, dăce o foaie vienesă, scie că amânarea de un an poate ave drept urmare amânarea definitivă a reformelor sale. Descoperirea aceasta misterioasă nu este tocmai plină de mângăiere, pentru că dintrînsa s'ar vedea, că anul 1883 nu va ave timp de lucruri reformatoare.

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan al bis. gr. or. române din Ungaria și Transilvania.

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congresual.

(Urmare.)

VI. Capitlu.

Despre recerințele și mijloacele pentru susținerea consistoriului metropolitan și a oficiilor ajutătoare.

§. 66. Pentru susținerea și reprezentarea cu demnitate a presidiului metropolitan se dă metropolitului pe lângă beneficiile ce le trage el ca archiepiscop încă un pașal de . . . fl. pe an din cassa metropolitană în rate lunare anticipative cu îndatorire de a suporta din aceasta și spesele cancelariei sale presidiale și plata secretariului său presidial.

§. 67. Fie-care din acei trei referenți permanenți, adică ai senatului bisericesc scolar și epitropesc primesce câte o retribuțiune fixă anuală în rate lunare anticipative, și anume cel bisericesc 1800 fl., cel scolar 1600 fl., cel epitropesc 1400 fl., dinpreună cu

un relut pentru cuartir de 10%, — și quinquenarie de 10%.

§. 68. Ceilalți asesori onorari și suplenți, fiscalul și defensorul matrimonial, când iau parte la ședințele consistoriale, dacă sînt din loc primesc o taxă de prezență à 2 fl. eară dacă sînt chiești din afară li se respălătesce espensariul de călătorie cu classa II pe calea ferată sau 50 cr. vectura pe mil și câte 4 fl. diurn pe di.

Medicul și tehnicul primesc onorare pentru operatele lor amăsorat liquidării consistoriale.

§. 69. Secretariul consistorial tot deodată și în calitate de director al cancelariei consistoriale primesc un salariu anual de 1200 fl., Exhibitorul 600 fl., Expeditorul 700 fl., Archivarul 800 fl., Controlorul casei 900 fl., Cassariul și exactorul câte 1000 fl., un cancelist cu 500 fl., altul cu 400 fl., doi practicanți cu câte 300 fl. adjut și doi servitori de cancelarie cu câte 250 fl., la toți 10% din salariu ca adaus pentru cuartir, — precum și quinquenarie de 10%.

Toate acestea se plătesc în rate lunare anticipative, eară taxele și diurnele de călătorie decursiv după liquidare.

§. 70. Pentru procurarea materialelor de cancelarie, ce sînt supuse mistuirii, precum sînt lemnele, lumina, papirul etc. se dă la mână directorului de cancelarie o sumă pașală, pe lîngă darea de socoteală, eară recușitele inventariale se procură amăsorat preliminarilor, și se plătesc toate din bugetul consistorial.

§. 71. Afară de spesele exactoratului, ce se acopere din o percentualitate proporționată a fondurilor, ce stau sub reșivirea lui, toate celelalte recerințe specificate în acest capitlu se plătesc din cassa metropolitană pe baza asignațiunilor senatului epitropesc și între marginile bugetului votat de congres.

§. 72. Toate recerințele pecuniare ale consistoriului metropolitan și a oficiilor ajutătoare se acopere din fondul general metropolitan, sau din fondurile speciale menite pentru acea, precum va fi fondul consistorial, fondul matrimonial, fondul de pensiuie etc. pe cât adică vor fi acestea îndatorite a contribui cu vre o percentualitate. Eară încât bugetul nu se va acoperi din acestea toate, restul se va arunca în sarcina eparchielor, cari le va vota prin sinoadele eparchielor în bugetul lor sub rubrica: Ajutoare pentru trebuințele metropolitane.

Partea a II-a.

Despre ordinea afacerilor la consistoriul metropolitan.

§. 73. Dispozițiunile în privința ordinii și a modului de pertractare al afacerilor consistoriale se referesc la oficiul de exhibițiune, la referate, la ședințe, la expeditură și la archiv.

VII. Capitlu.

Oficiul de exhibițiune.

§. 74. Consistoriul metropolitan are pentru fie-care senat deosebite protocoale de exhibițiune, și anume pentru senatul bisericesc, altul pentru cel scolar, altul pentru cel epitropesc și în fine unul pentru cel plenariu sau mixt.

§. 75. Protocolul exhibitelor se provide cu datul zilei, și cuprinde următoarele rubrici: numărul curent și numele referentului (cu litera inițială), partida sau oficiul dela care a incurs actul cu numărul și datul acestuia, — cuprinsul pe scurt al obiectului, numărul conex al actului, datul rezolvirei, semnatura registraturei.

§. 76. Protocolul are să stea deschis în zilele de lucru dela 9 până la 12 oare înainte, și dela 3 până la 5 oare după ameași; eară în dumineci și serbători numai înainte de ameași dela 11 până la 12 oare.

§. 77. Ori și cine are dreptul de a preda cererile și arătările sale îndreptate în scris cătră consistoriul metropolitan de-adreptul la protocolul exhibitelor în oarele prescise, și protocolistul e datoriu la cererea respectivului se dea o blanșetă de exhibițiune cu însemnarea numărului sub care s'a improtocolat.

§. 78. Toate piesele îndreptate cătră consistoriul metropolitan, ce sosesc pe postă sau de-adreptul dela vre-un oficiu local sigilate le primesc directorul cancelariei sau substitutul său pre lîngă adeverire în jurnalul de predate.

Directorul sau substitutul său le deschide înaintea protocolistului exhibitor, tăind cuverta fără vătămarea sigilului, și predă actele protocolistului spre exhibițiune în respectivul protocol, eară cuvertele le păstrează trei luni de zile într'un dulap întocmit spre aceea.

§. 79. Dacă vre-un atare act sosesc la adresa metropolitului și se ține de afacerile sale presidiale, îl predă secretariului său presidial spre a-l induce în protocol presidial de exhibițiune, — eară dacă se ține de competența consistoriului metropolitan, îl predă directorului cancelariei consistoriale spre exhibițiune în respectivul resort.

§. 80. În privința pieselor împovărate cu bani, cu papire de valoare sau alte asemenea obiecte de preț se observează următoarele:

a) De regulă ori ce bani, hârtii de valoare sau asemenea obiecte de

Viă valuri mari de foc, . .
Nici că m'or clinti din loc!
Tot ce-i verde s'a usca!
Riurile vor seca,
Și pustiul tot mereu
S'a lăți'npregiurul meu.
Dar eu vecinic în picioare
Pintre valuri ardătoare,
Pintre oardele avar, . . .
M'oiu lupta lupta-voiu foarte
Făr a fi atins de moarte,
Căci român sum în putere
Și românul'n veci nu pere!“

Așa crede poporul nostru român!

Și pe aceasta basată nici „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina“ nu voesc să creadă, cumcă un Gheorghiu Hurmuzachi, fundatorului ei părintele ei a murit, sau c'ar putea pentru ea se moară vre-o dată! Nu, el n'a murit, ci obosit de atăta activitate neadormită, s'a retras numai la locul de repaus, îndemnându-ne de acolo cu multele esemple ce ni lea lăsat drept îndreptariu în feliurite întreprinderi naționale, culturale și patriotice, și ascep-

tând dela noi îngrigirea și iubirea fiecei sale: a „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina — cu aceiași sinceritate și abnegațiune cu carea a iubit-o și el atăt pre ea cât și pre noi“.

Dar poate fraților se fim îngrigiți de sufletul lui și de răspunsul, ce'l va da acesta prea dreptului judecătoriu când ti va cere seamă despre activitatea dezvoltată pe această lume?

Nu! Nici de aceasta se nu ne îngrigim! Căci laureatul Rege al poeziei române a stors ceriul prin divinațiune și acest secret. Nu v'ingrigiți, căci repausatul Gheorghiu Hurmuzachi va răspunde cu cuget curat și liniscit, va răspunde dimpreună cu neuitatul său părinte, dimpreună cu frații săi: cu marele Constantin, cu prea eruditul Eudoxiu și cu divinul Alecu, — va răspunde dimpreună cu întreaga ginte latină:

„Doamne în lume cât am stat

Pre tine te-am reprezentat“,

căci tu și numai tu esci isvorul adevărului, al dreptății, al bunului și al

preț, ce sînt a se trimite consistoriului metropolitan, trebuie adresate pe postă sau predate de-a dreptul la cassa metropolitană — făcându-se totdeodată arătare în scris și către consistoriu.

Cassa metropolitană le primesce pe lângă adevărarea totdeodată a cassariului și controlorului, și le trece — dacă are previa asigurațiune — în respectivul jurnal de percepțiune, eară dacă nu are asigurațiune, le induce deocamdată în jurnalul de depozite, și după ce sosesc asigurațiunea dela senatul episcopesc le scoate din depozit și le petrece în respectivul jurnal de percepțiune.

b) Dacă toate și atari bani, papire de valoare sau alte obiecte prețioase sosesc de-a dreptul la consistoriul metropolitan ca acluse la acțele trimise pe postă sau dela vre un oficiu local sub cuvertă, directorul cancelariei lasă mai întâiu a se însemna pe cuvertă nedeșilată numărul protocolului de exhibițiune, sub care are a intra, apoi așa o duce la cassa metropolitană, și deschidându-o acolo în prezența cassariului și controlorului numără și predă acestora banii, hârtiile de valoare sau prețioasele, — acestea le induce în respectivul jurnal de percepțiune sau de depozit punând totdeodată clausula de primire pe piesa, cu care a sosit. Pe această așa clausulată o duce directorul cu sine dimpreună cu cuvertă la protocolul de exhibițiune spre ulterioara afacere.

c) Dacă banii sau numitele obiecte de valoare au sosit la adresa mitropolitului, și acesta află, că nu se țin de competența sa presidia, le predă dimpreună cu actul și cu cuvertă, sub care a fost, directorului spre a urma după prescripțiile punctului precedent.

d) Partidele, ce au se dea bani sau alte obiecte de valoare pentru consistoriul metropolitan sau pentru fondurile, ce stau sub administrațiunea acestuia, le predă de-a dreptul la cassa metropolitană, de unde primesc certificarea de primire însemnată de cassariu și controlor, după cum aduce cu sine trebuința, ori pe actul ce are al preda la exhibițiune, ori pe o blankietă, ce o păstrează la sine.

e) Cu finea fie cărei luni cassa metropolitană și exhibitorul face fie care din partea sa câte un conspect despre banii și obiectele de valoare, și le trimite la referentul episcopesc spre reviziune și controlare.

§. 81. Ori ce piesă încursă direct sau indirect la protocolul de exhibițiune se petrece în acesta în ordinea, după care a sosit. — După oara de încheiere nu se poate petrece în protocolul de exhibițiune nice o hârtie. Piese, ce sosesc după încheierea

protocolului de exhibițiune se improtecoleză în ziua următoare.

§. 82. La exhibițiune protocolistul mai întâiu pune pe actul intrat clausula de prezentare cu ziua luna și anul, apoi sub acestea numărul curent al exhibițiunii; după aceea cercetează și numără aclusele adnumărându-le cu cerusă vînată și însemnând pe actul principal numărul câte se află, eară aflând că lipsesc vre una, notează aceasta pe exhibit.

§. 83. Deodată cu protocolarea exhibitului acesta se trece și în Indicele alfabetic atât după numirea partidelor cât și a obiectului. Dacă obiectul acesta a mai ocură odată la consistoriu, se însemnează la locurile indicate numai numărul cel nou al exhibitului, eară dacă obiectul e nou, capătă și indicele alfabetic indicare nouă, și pe piesă se însemnează no-vum.

Dacă exhibitul are ante acte, le cere dela registratură, și îl instruează cu acestea, însemnând pe actul nou numărul ante actelor ridicate la acesta, și însemnează și în protocolul exhibitelor procsimul număr adnex.

§. 84. În privința hârtiilor supuse timbrului protocolistul exhibitor are să urmeze după prescripțiile legilor de timbru.

§. 85. După instruirea completă a actului protocolistul îl petrece în ternionul referentului respectiv și îl trimite acestuia pe lângă adevărare de admanuare cu punerea datului de primire — și anume actele, ce se țin de senatul bisericesc se predau referentului ordinariu bisericesc, cele ce se țin de senatul scolariu referentului acestuia, cele episcopesci referentului episcopesc, eară actele de natură mixtă sau de senatul plenariu, le așterne presidiului sau în cas de împedecare substitutului său ad hoc, și în lipsa acestuia — secretariului consistorial, cari ori le împarte între cei trei referenți după natura prevalentă a cuprinsului, sau o asignează referentului celui mai puțin ocupat, sau se lasă secretariului se o refereze el.

Asignarea aceasta a referentului se induce atât în ternionul lui, cât și la protocolul de exhibițiune.

§. 86. Presidiului nu i este iertat a opri la sine nice un act îndreptat către consistoriul metropolitan, ci e datoriu a-l preda respectivului referent în termen de 24 oare.

Dacă aceasta nu s'ar întempla protocolistul exhibitoriu are se însemneze aceasta în protocolul de exhibițiune și în conspectul exhibitelor, ce are să-l prezenteze la fie care sedință consistorială.

§. 87. După încheierea protocolului de exhibițiune protocolistul îl

subscrie și-l prezentează presidiului sau substitutului seu designat ad hoc spre reviziune și vidimare, — după aceea îl duce eară în cancelarie la locul său fără să-l fi lăsat din mână.

§. 88. După resolvirea actului fie această pe calea curentă sau prin sedință, protocolistul induce datul resolvirei pe basa blanquetelor, ce i sosesc despre numerii resolviți.

§. 89. Protocolistul de exhibițiune e datoriu a face în toată Sămbăta după ameați un conspect în două exemplare blanquetate despre numerii, ce se află neresolviți în fie care resort de referat, și un exemplariu îl subterne presidiului, eară altul proximei sedințe ce o țin respectivul senat.

§. 90. La finea anului coalele protoalelor de exhibițiune se leagă și se păstrează la locurile destinate.

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Dela Societatea Academică „România Jună“ în Viena ni se trimite spre publicare următoarele:

Viena, 13 Aprilie 1882. Domnule Redactor! În numărul 33 al „Telegrafului român“ au apărut o corespondență d'aci cu datul 27 Martie st. n. semnată „Olteanul“

Începutul privesc societatea academică „România Jună“ și balul român.

Societatea crede de datorința sa a da următoarea declarație, pe care vă rugăm Domnule Redactor, în interesul adevărului a o publica în cel mai de aproape număr al stimatului jurnal, cel redigeți.

Deși balul român în anul trecut au avut un strălucit succes moral, venitul material au fost mult prea mic, decât să poată asigura viitorul societății cel puțin pentru un an. Spesele pentru un bal în „Musikvereinssale“ sînt prea mari pentru noi. — Aceasta a fost rațiunea pentru care a conclud pe comitetul arangietor, constituit din inițiativa comitetului actual al societății, la ideia, de-a readuce balul în acest an în localul, unde ne obișnuisem a-l da mai nainte — în sala dela „Grand Hotel“. — Aci era garanță, că vom avea rezultat moral și material. Împregiurările însă, că această sală în acest an nu a fost disponibilă pentru baluri, a făcut balul nostru, de astă-dată, și sperăm, că numai de astă dată, „imposibil“ pe lângă toate „silinele“, ce societatea și comitetul și le a dat. Căci e bine constatat, societatea era „decisă“ a da bal, și comitetul încă dela începutul activității sale a fost convins de necesitatea lui

și i-a dat o deosebită atenție. O altă sală, afară de cea dela Grand-Hôtel, unde s'ar fi putut arangia balul român fără a-i compromite numele, câștigat în decurs de mai mulți ani, de prezent în Viena nu se află. A fost deci mai mult, decât o „nobilă ambiție“ — s'a lucrat sub impulsul ei. Dacă rezultat n'am avut vina nu e a societății nici a comitetului, care s'a silit a urma premegătorilor și care a fost și e convins că esistența societății e condiționată încă în cea mai mare parte de balul român.

Adevăr e că lipsa balului se simte, cu toate aceste însă „România-Jună“ are putere de viață și va avea. Ea va esista până când onoratul public nu o va lipsi de generosul ei concurs, la care acum mai mult, decât ori-când sîntem avisați și la care apelăm.

Aceste date am voit a le face cunoscute onoratalui public, dechiarând totodată, că cu Dl „Oltean“ nu vom intra în nici o corespondență.

Mulțămindu-vă pentru ospitalitatea ce și de astă-dată ne-ați dat, vă rogăm Domnule Redactor a primi încredințarea deosebitei noastre stime și considerațiuni, ce vă păstrăm.

În numele societății.

Emilian Popovici,

vice pres.

Eugeniu Zotta,

secretar.

Varietăți.

* (Necrolog.) Simeon Balomirianu, fost jude regesc al scaunului Sebeșului, fost deputat în dietele Transilvaniei și Ungariei, Membru fondator al Asociațiunii Transilvane pentru liter. rom. și cultura popor. rom. în al 74 lea an al vieții sale, în al 38-lea al fericitei căsătorii, după un morb mai îndelungat Marti în 11 Aprilie 1882 st. n. la 6 1/2 oare seara și a dat sufletul în mâinile Creatorului.

Înmormântarea se va face Joi în 13/1 Aprilie 1882 la 3 oare după ameață. Osemintele se vor depune în cripta faniară din cimitirul gr. cat. din Sebeș.

Dat în Sebeș 12 Aprilie 1882 st. n. Zinca Balomirianu, născută Isac socie. Mina măritată Păcurariu, Leontina măritată Roman, fice, — Leontina Elena Păcurariu nepoată, Alecsandru Roman, profes. Deput. în Budapesta, Dr. Stefan Păcurariu adv. în Sibiu, gineri, Ana Balomirianu, ved. Rain; Elisabeta Balomirianu, ved. Isac, surori. Dr. Aureliu Isac adv. în Cluj, Dr. Pompiliu Isac senator mag-urb. în Sebeș, nepoți.

* (Mulțamită publică: Subscrisa primărie comunală și împlinesc una din cele mai frumoase detorințe esprimând prin aceasta cea mai profundă

Frumosului, și noi ca Români numai pre acesta l'am cultivat! *)

Dar tu iubite părinte repausat, fondator și președinte al Societății noastre tu te vei mira poate, că nu auzi în aceste momente cuvintele, rostul cel viu și eloquent al substitutului tău devotat cauzei noastre întocma ca și tine, și carele s'a bucurat prin toată petrecerea ta aici la noi de deplina ta încredere, iubire și stimă. — Te vei mira poate, că nu auzi vocea lui Calinescu! Vei fi acceptând se auzi versul lui Sbiera, și încă atator alți adepți ai cauzelor noastre națio-

*) Aici trebuie să facem cunoscut prea onorabilor nostri cetitori, cumcă pasagiul ce urmează mai de parte, — cumcă încheierea cuvântării acesteia nu s'a putut ține la mormânt în forma dată aici, adică cum era plănuită de către orator, ci „mai scurtată și modificată“ fiindcă Preacuviosia Sa Părintele Archimandrit Miron M. Calinescu se vedu silit a vorbi, deși declarase în sinul Comitetului, cumcă nu va vorbi în nici un cas și deși nu înscințase de felu pre orator despre schimbarea programei în cestiune. —

nale, cari au compus falanga condusă de tine cu atâta succes, cu care ai câștigat pentru patria noastră, pentru limba și legea noastră — pentru numele român un triumf atât de frumos, de v'ăți făcut nemuritori; — te vei mira poate, cum de vin să-ți vorbesc eu cel mai tiner și mai debil dintre ei și me vei întreba: „Cum? ei m'au uitat, m'au părăsit pe mine și cauza noastră atât de iute“ — apoi află iubite Părinte, că ei petrunși de greutatea momentului, conșcuiți de marea lor detorie, ce o au față de iubita ta fică, — de „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina“, s'au înțepenit în postul părăsit de Tine, s'au prefăcut în stânci mute dar formidabile în giurul temeliei institutului național al patriei noastre, pentru ca se nu pată nici o scădere! — Nu iubite Părinte, nici ei, nici alții, nici nime dintre noi, cari purtăm numele de român și în care bate încă o inimă românească, nu te va uita, nu te va putea uita nici o dată!

Pausează deci în pace și linesce, ear' țerăna fieți ușoară!

Cu aceasta se încheie ceremoniile la mormânt. Dar și reîntoarcearea dela mormânt o sciū prefate Înalț P. S. S. Părintele Archiepiscop și Metropolit în un act de deosebită Stimă și Recunoscință către prea nobilul Repausat: „întorcându-se excepționalmente dimpreună cu toți ceia-lalți preoți pontificați, „în ornate“ până la sânta Catedrală, cu deosebire numai că nu mai mult pe jos, ca către mormânt, ci în trăsuri.

Români!

Ast felu înmormentară Bucovinenii pre Baronul George Hurmuzachi!

Însă memoria lui și a celorlalți frați repausați, tot așa de meritoși, ca și el, cum s'ar pute oare onora și perpetua mai potrivit de către „Românii bucovineni“ de către „toți Românii“ în genere?

Fără îndoială că prin imitarea nobilelor exemple, ce ni li au dat prin toată viața lor, dar apoi, după modesta părere a subscrisei Redac

țiuni și prin ceva mai concret, prin un „Monument demn de meritele lor și de Românimea recunoscătoare“ prin o fundațiune intitulată.

„Fundațiunea Hurmuzachenilor.“

Spre acest scop deschide Redacțiunea „Aurorei române“ o listă de cotribuire, făcând însă și modestul început cu 10 fl. v. a. și adresând Românilor următorul.

Apel

„Frați Români din patru ung hiuri!“

Eată timpul ați sosit,

Unde Meritul, Virtutea,

Pretind „Dreptul cuvenit!“

Grăbiți deci a aretare

Lumei și lui Dumneșeu,

„Cumcă le sciți și stimare,

Faceți „Fapt“ proiectul meu!

Redacțiunea „Aurorei Române.

